

Dorpat, am 8ten Novembz. 1833..

13

bei der
zweiten Abtheilung
des

Examen rigorosum pro

des Studierenden der Medicin

Alexander von Pennekampff

aus

Gegenwärtig:

Als Examinatoren:

Als Zeugen des Conseils die Professoren:

Als Zeuge der Medicinal-Verwaltung:

Gegenstände.	F r a g e n .	Urtheile.
Anatomie.	1. <i>De nervo ischiadico</i> 2. <i>Urethrae virilis exacta descriptione</i>	<i>Sehr gut Mentz</i>
Physiologie.	1. <i>De viribus vitalibus.</i> 2. <i>De fame et siti.</i>	<i>Sehr gut. P. An Schrift des Prof. Rathke.</i>
Pathologie.	1. <i>De respiratione perturbata.</i> 2. <i>De idiosyncrasia et dispositione ad morbos hereditarios et connatos.</i>	<i>Sehr gut. P. An Schrift des Prof. Rathke.</i>
Pharmakologie.	1. <i>De ferro</i> 2. <i>De kali carbonico</i>	<i>Sehr gut</i>
Receptirkunst.	1. <i>De decotto infuso</i> 2. <i>De speciebus</i>	<i>Sehr gut</i>

Gegenstände.	F r a g e n.	Urtheile.
Allgemeine Therapie.	1. <i>De methodo medendi in genere,</i> 2. <i>De methodo medendi adstringente</i>	Kraft gut. Erdmann.
Specielle Therapie.	1. <i>De prostrato.</i> 2. <i>de asthma</i>	Gut Schmidt
Theoretische Chirurgie.	1. <i>De isidiide</i> 2. <i>De fistula urethrae</i>	sehr gut Schöiff
Operationslehre.	1. <i>De paracanthesi thoracis</i> 2. <i>De fistula ani</i>	sehr gut Schöiff
Entbindungskunst.	1. <i>De impedimentis quae in partu nobis offeruntur funiculus umbilicalis.</i> 2. <i>De partu caesareo.</i>	Gut. J.
Frauenzimmer-Krankheiten.	1. <i>De haemorrhagia uteri.</i> 2. <i>De Cystis et carcinomate mammae.</i>	Gut. J.
Kinder-Krankheiten.	1. <i>De eclampsia et aliis morbis spasticis infantum.</i> 2. <i>De dyspnoea neonatorum.</i>	sehr gut. J.
Gerichtliche Medicin.	1. <i>De lethaliitate vulnerum.</i> 2. <i>De morbis animi.</i>	sehr gut Köhler
Medicinische Polizei.	1. <i>De cura circa varia instituta publica.</i> 2. <i>De cura matrimonii publica</i>	sehr gut Köhler
Russische Sprache.	1. <i>Сонорсация</i> 2. <i>Морсы</i>	Gut Schöiff

Gegenstände.	F r a g e n.	Urtheile.
Schriftliche medicinische Frage.	1. <i>de febre nervosa.</i> 2.	<i>gut. Schmidt</i>
Schriftliche chirurgische Frage.	1. 2. <i>de hernia crurali.</i>	<i>gut. Schmidt</i>
Krankenbehandlung.	Krankengeschichten: 1. <i>Tabes cum hydroge</i> 2. <i>Rheumatismus febrilis</i> 3. <i>Hipp. partus innormalis cum funic. umbil. et pedib. postop. etc.</i>	<i>gut. Schmidt</i>
Anatomische Demonstration.	Gegenstand: <i>De ossibus pedis</i>	<i>gut. Schmidt</i>
Chirurgische Operation.	Gegenstand: <i>Amputatione manus</i>	<i>gut. Schmidt</i>
Dissertation.	Gegenstand:	

Schmidt als Jurge des Monats

Vorte

Die grössten Juren sind die die man. In der Welt sind sie
auf gegeben und soll, nicht zu gehen, ob das ist v. Menschen-
Kampf die Götter sind doch die. Götter sind gegeben?

Korp.
D 16^e Febr. 1834.

Prattley, Am.

Die die Prüfung der Dohngarten sind
wie der Götter sind die Götter
— Erdmann.
— Deutz

18

Hernia cruralis, Merorele.

Definitio, hernias exoriri videmus, si viscera cavitatibus sua excessu, in alias vel normales, vel innormales se conserunt. Maxime, solita et ad basin futurimum velens ea habetur visio, quae secundum varias corporis regiones hernias distinguit, sunt igitur herniae umbilicales, ingui, nales et crurales. -

Saepe hinc hernias inguinales offendimus, tum autem crurales earumque crebrius apud foeminas quam, vixas, ita ut ex centum foeminis hernia aegrotantibus, septuaginta et quinque herniae crurali laborant.

Annotatio universalis. Organe abdominalia, inter cetera corporis humani, cavitate debilissimis sere parietibus instructa et circumdantur, quam a parte caetera tenditibus tantum, musculis et sphaeris cutaneis formatur. Viscera autem abdominalis maximam autem apertam exercere locomotionem, quam non solum expandi possunt et comprimi, sed etiam in adulto corpore percederem in modum se excolere videntur. Viscera autem cavum abdominalis non respirant, sola sed alia etiam summis celeriter quidem spantiam suam mutare cogitur, parietis enim abdominalis, quum etiam certum in gradum sui laxas, tum, tum propterea structura muscularum viscera inter se coarctant, e quibus patens arbitror, facillime tantarum dissonantiarum in cavi spatii exoriri posse, ut viscera vel via normali vel inormali iter sibi patere coacti sint. Cuius autem quaeque sibi vertant, partem et maximam quidem teguntur, cum, quorum peritoneum praecipuum est, solum frangunt. Musculorum tenditibusque strato parum remittentis, saepe perforantur, cutis vero se exaperit et peritoneum loco moveri potest. -

In qualibet hernia distinguitur corpus, collum, fundus et ostium fori herniati; ceteris universalibus sicut herniati et viscera, rarissimis tamen in casibus fori herniati dicitur. -

Aetiologia. Ad causas praedisponentes eae adnumerantur, quae parietes cavi abdominalis emulant atque relaxant, ut graecitas, hydrops, nonnulla alimenterum genera. Lac, capum, fructus solani, tuberosi, piper etc. - Ad causas occasionales pertinent omnes, quae spatium cavi abdominalis diminuant vel impetum viscerum ipsorum in parietes augent, varii igitur corporis labores, intentiones et labores - tum larga coena, inflationes. -

Diagnosi. Varii discernuntur herniarum status: 1. reponibili 2. irreponibili, qui quidem aut in carceratis aut non in carceratis esse potest, status vero in carceratis 1. inflammatione 2. spermis 3. clonice, hoc est indigestione aut aliis causis in herniis chronicis, in uterato admittitur. Herniam irreponibilem tunc dicitur herniam in carceratam, simulac haec symptomata accedant. clonice, clonice turbata, vomitatio, vomitus, ipsaque fluxus, abdomen inflatum atque tensus, saepe etiam febris et inflammatio topica. -

Symptomata herniae reponibili. Tumor molli, inflexus (multi formis, laevis), vel elasticus, qui dum homo accumbit, modicus apparet, dum vero pedibus stat aut laborat, major exarbit; itumque reponens, digestionem simul turbata, horborrigmas percipies et loco herniae molestas sensationes provocantur. -

Symptomata herniae irreponibili simplicis - cuius causa in partium prolapsarum mole, realitatem, complicationem, voluminis ~~complicationem~~ amplificationem quaerere est, aut in faecium vel aeri accumulationem; eadem sunt, sed pro tensione vehementiore, nec possunt reponi. -

Symptomata herniae in carceratam inflammatoriam - hoc in casu in carceratio et constrictione viscerum prolapsarum in collo herniae proficitur apud homines robustos, apud parvos et reos, haec herniae, plerumque apud hernias crurales - sunt: vehementis et continui dolor, vomitatio, vomitus, febris, inflammatio topica, enteritis, meteorismus, singultus et paucis horis post gangraena ipsa. -

Symptomata herniae in carceratam spermaticae - In carceratio illi apud sensibiles, huiusmodi, diacras et hysterici homines sine ulla causa mechanica, animi motu appetibus, frigoris injuria

eti efficitur - ex sparmo quodam partium, heruice, collum circumductum (quod ceterum fieri non potest) sed sparmo potius musculorum abdominalium vel constrictione sparsa materia, intestini ipsius; - Symptomata cito quiescu ai vehementer prorumpunt, non diu tamen perseverant; tumor plerumque aere inflatus elasticus, et, alia etiam rectum; pulsus irregularis est, sparsaque remittentes aeger aërem expellit; remedia antispasmodica, levamen afferunt. -

Symptomata herniae incarceratae chronicae. Incarcerationem provocant: fauces, aëre coenae laevitate, inflantes ibi in digestionem debili; - Symptomata ipsa non satis sunt perspicua, tardus enim et per aliquot dies cretus morbi deorsum, tandem manifestam eam reddit. - Haec tria, incarcerationis genera non certis limitibus, circumscripta, sunt, sed aliud in aliud transire, potest. -

Herniarum curatio in universum.

I. Hernia reponibilis. 1. Curatio radicalis. Jam veteres auctores, hernias radicales curandas esse credebant; repositis partibus prolapsis, ostium sacci herniosi tum adhaesionis, tum granulationis, ope claudere conabantur, vel omnes partes simul, constrictivo, sutura aurea et sit dicta regia. Haec temporibus vero operatio haec non sufficitur, quippe, quae dolorifica, sit et maxime, periculosa. Inter recentiores, etiam Richer, sed nil aliud nisi ingentes cruciatus, molestiarumque aegrotis, et alligationem, tantum aponuroticam effecerunt; quae methodus, igitur admodum raro in usum variari potest.

2. Curatio palliativa. Nunc jam omnes auctores herniam, reponibilem remouendam esse recidivam, prohibendam, optimum esse censunt. Illud vero assequitur 1. taxi s. repositione et 2. applicatione fasciae herniariae. Fasciae herniariae elasticae, vel non elasticae, esse possunt et elasticae, quae et meliores, et Plotta, clausura et loco constrictivae. Ceterum experientia edocuit, adhibita per aliquot temporis spatium fasciae herniariae, saepius curam radicalem esse impetratam. -

II. Hernia irreponibilis, simplex. Multa habemus remedia, quae in pluribus casibus, partiali etiam in alligatione et maximo herniarum volumine, curam suam efficacitatem, si morbo diutius adhibebantur; in genere haec sunt: applicatio suppuratoria, quod accutate fixum, paulatim diminui potest. - Diacta et de alio regulari diligentia - fitur, demum horizontalis, curam omnem quam maxime adjuvat.

III. Incarceratio inflammatoria, s. acuta. A primo initio evacuationes sanguinis universales et topicae diligenter instituentur, sunt, cum vero remedia frigerantia, Castanea, Coloni, scapillina, quae semper sine prospero eventu adhibita sint, quia ob intestinorum sensibilitatem, tollere non possunt. Meliorem effectum Clysmata, ex Liba nicotiana parata, habent, usque autem eorum et relaxationem universalem cipiunt; adultis horum modum, infusum ex ℞ - ℥ij, fumum vero mistic, nae haerentibus, major etiam dosi, porrigitur. Deinceps taxis tentari potest, in quo vero haud diu moramur, sed mox operationem instituemus, oportet, si remedia supra memorata peritura, lum minuitur, non remouent. Taxis autem antecedere debet evacuatio intestini certi et vesicae urinariae, tum reponatur aeger in dorsum, ita ut musculari abdominali, sint relaxati, ipse vero medius aptissime collocatur, ambabusque manibus, tumorem herniaticum amplectens, tunc qui, sem in continue, e regione partium prolapsarum per 5 ad 10 min. vel per horae quadrantes, eum comprimat, pressum paulatim augens; - quae si non successerint cetero, est, jam motum, ad operationem aggredendum. -

IV. Incarceratio spasmodica. Simiam sibi hoc in casu balnea tepida, paravere, famari, quae

et symptomata illis sedare solent et tunc reddunt facidiorum, quorum loco etiam fermentationes calidae, inunctiones catidorum, oleorum, Clysmata antispasmodica, et Ha. lactica, Chamom. et albidici possunt, - interna vero Praeci: $\frac{ss}{\text{gr}}$ per horam dimidiam, rejiciatur autem ea, si vomitum esset, tabat. Intestinis magna copia aeris impletis, fermentationes, etiam tepidas, frigidas, in circuito adhibitis, ^{repulis} in usum vocantur. Quod si symptomata inflammatoria adsint, jactura fructentur, ut in hernia, acuta.

II. Incarceratio chronica. Cum accumulatio faecium & aeris hujus incarcerationis causa sint, remedia laxantia, se praebent utilia, attamen mittione, tantummodo laxa media & involuta quidem, ol. ricini et Clysmata laxantia, - tum autem fermentationes frigidae, et aquae glaciales, praecipue si magna aeris quantitas adsit. Instituatur, et hic Laxis, quam saepius prosperum habuisse eventum videmus; in vero omnia haec nullam attulerunt operam, sine mora, ne inflammatio accedat, operatio facienda est. - In his diuina incarcerationis generibus operatio semper remedia primarium haberi debet, quamquam nec doloribus, nec periculo est operis propter laesionem sacri herniosi, incarcerationis tamen pericula multo sunt majora. Difficile est momentum, quo instituatur, desistere. Primum primum in incarceratione chronica inflammatoria operatio subeunda, in partibus & chronica ferius fieri potest, omnibus tamen in casibus maturius, potius quam ferius admittatur. Probles inflammatoria, robusta constitutio, parva & remota hernia incarcerationis pericula arguent, in hernia intractata irreponibili contra et admodum magna cum operatione, non proferari debemus, quum magna intestinorum pars propriis gravetur integumentis, metuendumque sit, ne mors inflammatio, ne minitantes proferatur. -

Quae haec de herniis in univrsum attuli, quum etiam referri possunt ad Mercedem, quam ipsam nunc obliquius consideremus. Sed ad intelligendam herniarum cruralium naturam et inde reguam curationem, necessaria est accurata hujus regionis anatomiae cognitio, quam sequentibus exprimemus.

Anatomia canalis cruralis.

Hernia cruralis prorumpit per anulum cruralium sub Ligamento Poupartii, hoc vero ligamentum eo formatum, quod aponeurosin M. obliqui descendens, a spina anteriori super. ossis ilii usque ad symphosin ossium pubis tendit, quod autem introsum non per ^{antrum} foramen obturatum fit, sed potius per proccesum membranaceum a spina ossis pubis ad ramum horizontalem, ita ut intervallum illud membrana triangulari expletur, quae extrosum semihernarem excipiam habet, et Ligamentum Gimbernati appellatur et inde a cavitate pulvis et extrosecus aliarum membranarum sitis, ad angulum. - Inde a parte antica, in has partes incidimus: primum in ceterum, deinde in fasciam superficiale, in qua glandulae lymphaticae continentur, denique in fasciam latam, quae, dum se deorsum dividit et postea denovo partes suas conjungit, musculis. Tempori fasciae latae, Sartorio, Recto femoris vaginae dat, tum iterum in duas lamellas se dividit, quarum profundior M. Psoam, et Aliarum et Pectinatum dividit respicit, superior vero iuxta Ligamento Poup. affixa est, se conjunguntque canalem cruralium, cujus prismatis est forma, consistunt - nem. Psoam & Aliarum in una, Pectinatum vero in altera parte in fundo canalis duos superficies, quarum altera alteri adhaerens est, constituunt, lamina superior autem tegumentum canalis efficit et plicam semihernarem, & Scarpa proccesum falciiformem dicitur, ostendit, vel potius aciem marginem, a quo supra et subtus gland. lymphaticae adhaerent tenentur lamina cribrosa oritur cui nomen illud tributum est propter multas aperturas, quarum maxima a Vena Saphena perforatur et apertura autem s. superior canalis cruralis appellatur. Introsumque recessus cruralis cum cavitate abdominis per aperturam poffor. s. super. conjungitur, est, ubi Nervi cruralis, art. et vena in canalem introsum, vena introsum, art. extrosum et nervus in medio sibi sunt, omnes tres tenentur membrana, fascis propria, vestiuntur, quae jam in cavitate abdominis tanquam insula, pars peritonei. eos vestibat et huius perducerebat. Vena cruralis in aperturam posteriorem introsum, eam duas in partes, anteriorem et posteriorem dividit; interna annulus cruralis propr. s. dicitur est, qui introsum Ligamento Gimbernati, supra Ligamento Poup., extrosum vena crurali, infra ramo horizontali ossis pubis et musc. pectinatio fixatur, super anulum cruralium canalis inguinalis situs est, ita ut deorsum sit. - Operationis casum respicienter adhuc commemoramus, ad obturatoriam haud raro non est art. Epigastrica s. sed recte vel cum art. epigastrica e trunco communi, vel recta via ex art. crurali oriri, et secundum hos duos, per origines vel in interna vel in externa annuli cruralis parte, procedere ad foramen obturatorium. -

Diagnosi herniarum cruralium. secundum suas portiones, aperturas, internas, duae herniarum cruralium generum differuntur, interna vel communis et externa, quae rarissime inveniuntur. Hernia cruralis in canalibus cruralibus ipso non late diffundi potest, sed tantummodo si lamina cribrosa perforaverit, quod si fit, non magis introitus et introitus, ubi lamina superior et lata, arctissime coniunctae sunt, quam polius, exterior, in flexuram cruralem diffunditur. — Herniae cruales teguntur 1. raris, 2. fascia superficialis & lamina superior fasciae latae, protheca, aut protheca, & Peritonium. — Incurvatio exterior vel in anulo crurali fit, s. dicitur per legam, Gündervalli, vel deinde in angusto canali crurali, vel in apertura crurali anteriori, vel tandem nonnullis, in gradibus per pressum fasciae superficialis. — Herniae cruales directio in flexura crurali per horizontalem (apud heru. inguinalem per perpendicularis), et funiculari spermaticis, libera est; tumor plerumque rotundus, cum basi latiori, praecipue si parvus est, nervi et vasii cruralibus, nonnunquam per tumorem conpressi, extremitates insensibiles amittit (mutilata) et in superiore parte indurata fit, parvam tantum quantitatem aquae in tumore inveniunt; cetero symptomata cum illis, iam prius actis, congruunt.

Curatio herniae crualis. secundum communia illa supradicta principia, cum respectu diversorum statuum, haec species videtur; quum vero nec incarcerata, summaque cum gangraenae periculo iuncta sit, raro taxis instituitur, occasiones praebentur. si vero taxis faciunda, aegrotus in dorso jaceat crure flexo, tum operator tumorem easem in directiones, quae protrahunt, reprimit, primum igitur a superiore, et exteriori parte, versus internam et inferiorem, deinde sursum sub legam Peritonii.

Operatio herniae crualis. ad omnia, in operationibus hernialibus, e quatuor momentis constat 1. a percipiendo cavi 2. a protheca experiendo 3. incarceratione, 4. reductione. — Percipio cavi cautius quam in hern. inguinali faciunda est, quia teguntur tenuis, et molles sunt, nec resistent, adeo, ejus directio vel simplex est et tumoris longitudinalium sequitur, vel formam T, vel crucis habet. Momentum operationis, quod in experiendo protheca herniali percipitur, saepe deesse potest, si fascia superficialis vel lata causam incarcerationis praebuerint, sin autem necessarium est, maxima operationis instantia, diligentia, opus est, nec usque ad fundum tumoris penetratur in eo casu, quem Scarpa naturalium concretionem carnosam vocat, ubi si videtur intestinum caecum vel Sromacum prolapsa sunt, quae ad contactum in anteriori tantum superficie, perit, tunc tecta sunt, nec igitur reliqua protheca herniali concluduntur. Jam etiam protheca exigua aquae multitudine summa cum cautione, agenda est. — si incarcerationis usque ad hoc operationis momentum nondum soluta est, locus incarcerationis invenitur necesse est, nam si apertura externa se impedimentum praebet parva jam incisura, et quidem facile faciunda, in lamina superior fasciae latae, sufficit, anulo vero crurali incarcerante, vel dilatari, vel incidere, possumus. Dilatatio, cum periculo non sit, semper prius tentanda est, atam non raro auxilium affert, in spintum vel cum hamo Arnauti, vel cum fornice Lebaulti, rostri instar curvato, Arnauti hamus melior. Jam si, ut e partium situs descriptione, intelligi potest, semper quam maxime periculosa est, et quia arteria, obstruere, derivare, una tantum via, scilicet, id est, cava horizontali, incipit in ligam. Gündervalli, pro, per remum horizontalem ossis pubis. Apud foeminas incisio in ligam. Per. minor periculosa affert, quia hic funis spermaticus non cavendus. Incisio melius, premento quam tradendo, cetero facimus; si digito in cavitatione abominari perveniri potest, jam dilatatio satis utilis est. Haec in operatione, vasii laesi, haemorrhagia vix suppressi potest. — Reductio fit, ut in taxis ostendebatur. Taxis hernialis Camperi laudanda est.

Alexander Camper.

Az e praesente elaboratum die xxviii. mens.
Novemb. MDCCLXXXIII. Frid. Erdmann, Scanus.

De febre nervosa.

Definitio notiois. Hic sunt aliorum auctororum de hac re sententiae. Multi ut
Hildebrandt, Haymann, Bischoff, et Richter, ipsi, consensu, typho excepto, nullam
esse febrem nervosam tanquam idiopathicam morbi formam, sed febrem nervosam nihil
aliud esse, quam vasorum febrem conjunctam cum debilitate et praevalente nervorum
systematis actione, quae propter a plerisque, pro fundamentario statu aliorum febrium generum
et debilitantium morborum habetur. Quam sententiam non probat C. Temera, se-
cundum quem febr. nervosa est febr. vasorum, accedente insuper affectione nervosi
systematis et turbatione eius functionibus; debilitas ergo certe non in se ab initio
adest, necesse est, immo, nisi hoc omnino fieri possit, quaeritur, quomodo vis vitalis
jam ab initio debilitata, febri omnino notioni quamdammodo repugnet, neque ullus
morbus febrilis facile maneat, qui non ab initio, reactionem quaedam Organismi an-
tam est, per breve tantum tempus, durante exhibeat. Dinamanda igitur est febr. nervo-
sa febribus compositis, et natura sua diversa iudicanda a statu debilitationis, qui ad alios
morbos accedit et nervosi symptomatibus, conjungitur est. Haec quidem est adveniens
nervosa inter, cui respondet inter alios adveniens-putrida, in qua debilitas, se in diffu-
sio sanguinis naturae manifestat, vel omnino praecipue, ad vasorum systema spectat.
Cum hic nervosa symptomata e viribus diminutis orientur, causae debilitantes
praecesserint, necesse est, nervosae autem febres coagulationis cujusdam sunt, ubi nervosi
systematis affectio ab initio, vel in statu inflammatorio plus minusve, propria
observatur. Praecipuum etiam discrimen inter febr. nervosam et adveniens-ner-
vosam statum in eo est ponendum, quod hic origine sua quamdammodo fortuitus est
et a natura accepti, vel a viciis ejus ratione, pectus, - nervosa contra febri sine
infignibus nervosi symptomatibus, fingi non potest, et quod systematis nervosi affec-
tio totius morbi summa est pars. Cum igitur jam a priori tale discrimen statu-
endum sit, causae, quae partim ex antea, disputatis apparent, partim haec sunt,
quae primum arbitrarium videtur, si nervosa symptomata debilitationis, tantum
statu describere volumus, quum jam in simplici inflammatorio vasorum febr.
coagulationem, ingratam sympliciter affectionum, aegritudinem et dolorem capitis,
vertiginem, saepe etiam delirationem, torporum, spasmos animadvertamus, horum
quae videntur, saepe causae vim suam in ipsum nervosum systema exercent, quae
non tam debilitatum eum, sed potius viribilibus et praevalens reduunt, ita ut ex
orti inde morbi, febribus igitur non exceptis, nervosam interdem exhibere debeant. Quum
igitur hic de causis jam a priori discrimen illud statuendum sit, idem etiam
experientia, curulenter, probat, quippe quae edocemus, nervosae tales febres idiopa-
thicas saepe etiam longe propagatas fuisse, et epidemice regnasse. -
Praecipua symptomata, quibus febris cognoscitur, sunt animi, suspensum et musculorum
turbatae actiones, quae in, quum febris sit, fieri non potest, quin vasorum
et assimilationis, fuit systemata a norma declinant. Haec composita
morbi forma existit, si vel ab initio morbosa inter in nervorum systemate

merat, vel tota febris vis in id precipue convertebatur. -

Partitio februm nervosarum aptissime instituitur, vel secundum decursum vel secundum speciem primariam morbi in systemate nervorum, vel secundum originem rationis. Prima ratione invenimus febrim nervosam acutam et lentam, atque febrim nervosam universalem, ubi nulla pars centralis systematis nervosi prae caeteris affecta est, tum febrim nerv. cephalicam, gastricam, spiritalium, Plethoricam (febr. nerv. cum suppuratione, in illo conjunctam), tertia partitio ratione, praeter haec genera, Lymphum contagiosum obtineamus, qui speciali contagio adducitur, et delirium tremens, sive mania potatorum, quae nimio spirituosorum potuum usu oritur. Praeterea in omnibus his speciebus ut in statu adynamico-nervosa debilitas vel erethisimam vel tertiariam intolem prae se ferat. - Quum ~~est~~ febris nervosa communem tantum et abstractam notionem designet, haec quidem loco de modificationibus singularum specierum dici non potest, sed melius potius est, de communi omnium natura differere et partitionem lentarum et acutarum februm sequi.

I. Febris nervosa acuta.

Haec quidem febris, quum non singulari speciem vel peculiarium sedem morbi in centrali quadam nervosi systematis parte ante oculos habeamus, febris nervosae universali simillima erit. Primarias inter haec sepe est affectiones phaeas sensibiles praevales, quae in variis partibus nervorum mutantur et omnino magnam vicissitudinem et inconstantiam phaenomenorum exhibent, quae phaenomena etiam fontem febris diversae sunt. -

Stadium primum s. inflammatorium. Adest plus minusve acris humorum febris, quae semper nervosae symptomata habet, sed haec saepius tantummodo in mutata aegroti sententi ratione consistunt: inquietus est, mobilis, audax aut tranquillior, somnus et vigiliae a norma declinant. Perumque nervosum systema in diversis regionibus, crebra mutationi aptum est, tam nervi et ventriculi et tractus intestinorum affecti sunt, unde vomitus, profluvia alvi, abdominis dolores existunt, tum nervi partium membranaeorum, sive nase catarrhalia, et rheumatica symptomata, ut tussis gravis et praeterea, dolor artuum et aliarum partium sequuntur, tunc sensuum functiones declinant. - Series oritur, citius, vel lentius, iam sequitur

Stadium secundum vel adynamico-nervosa, intolem febris, quae ut iam significavimus, duplex esse potest. Erethisma in symptomate, magnam repugnantiam ostendit, ex. gr. lingua, quamquam sicca, in marginibus rubra, arida, tamen, cum sit parva conjuncta est et vice versa; pulso exiguo, lento-delirium vehementissimum; frigori, pulso in cute feracissimas; porro magna praesertim aetate et animi tranquillitas in summo morbi gradu, mortis contra egregius metus, quaevis motus, vis morbi symptomatum adest, adest haec character erethisimae festinatione, quaevis omnium motus et unitas, sensibilitate ut inquietis oculis, magno sensuum organorum sensibilitate, delirio, convulsionibus etc cognoscitur. -

Torpor contra involentiam externarum rerum, et obtusum quodam animi statu cognoscitur magno ad somnum aetate inclinatio, murmurantis delirium, torpor sensuum, et vis capitis talem diminuta, hauris tenuis, inmo lentus pulso, oculi saevi, involuntariae alvi et urinae excretiones. - Peculiaris adynamicae symptomata haec sunt. Turbatio functionum mentis, mutatio animi status, delirium, conjunctas saepe omnino nulla est, turbatio sensuum, mutatio lineae faciei, oculi turgorem et normalem colorem amittunt; mutata temperatura, sive sola varietate secundum corporis partes, sive cutis omni,

vino arida sit, siccis, arvens tartu injurunda; pulsus parvus, inanis, tremens, varius, levis
 sine, celer, secretiones multatae sunt, nam in statu priori diminutae nunc augentur atque
 vehementes fiunt, unde frequens pellens urina, alvi fluxiones, multae tenuesque sudores,
 Musculorum vis diminuta, tremor, manus, callapsus in ceteris, demissae maxillae infer
 rioris, subsultus tendinum, status paralyticus organorum deglutitionis, quare retinens
 pitui peripneum in ventriculum cadunt, phlegmaticae et retentiones, non retinentur; hiccus
 mui et Carpalgia, Calicis; Lingua arida, sit, dectus et simul cum dentibus et labris
 subfusca illuc obtegatur; respiratio grauis, strepens, sonans, oratio obscura etc.

Securitas. Saepe febris nervosa, ubi summam vim adeptae est, sudore et urinae fluxu
 nitens ita, ut absolute virium relictio iam consequatur, rebus tamen crispis fe
 variae necessariae sunt. Aliis exitum virium vitalium expectatio est, quae ut videtur
 tunc a corde proficitur, aut mors apoplexia advenit, quae prope sanguinea vel
 nervosa esse potest; inflammationes etiam accedentes, et vitia finem imponere possunt; saepe
 morbi secundarii remaneant, generalis sive topica infirmitas, paralyssi adeo, raucitas, fur
 ditas, turbatae concoquendi organa, hepatis et lienis tumores etc.

Aetiologia. Cerebrae fons febris nervosae in genere invenitur in seculi, tunc corpore, imprimis in
 infirmo, inevitabili nervorum systemate, sine hanc corporis, constitutio inatas sine debilitatis
 omni modo animi corporisque viribus oritur est. - Causae occasionales, in genere sunt nutritivi
 manca et vitiosa, nimis succorum recessus generis putrefacti, nimiam irritationem corporis et
 animi, animi pathemata, denique huiusmodi admodum sunt venae, contagia, aeris impletio

Prognosis. Nervosae febris semper periculum nuntiat idque secundum gradum nervosorum
 tonetur. Cerebrum aduersus est torpore. Aetas, constitutio aegroti, et aliae, exterae res in huius
 ut in omnibus morbis non suam exercent. Ad insuper symptomata pertinent. Meteorismus, de
 quibus involuntarius alvi et urinae (qui vero interdum et ex conscientia delecta ortum ducere potest),
 donec viscosi, glutinosi, maxilla inferior deprender, deglutitio impedita, raucitas oris fixa, arida,
 obtegumento subfusco nigro obdita, pulsus exilis, varius, vis perceptibilis, si superfluis cor
 poris refrigerat, singultus, delirium, Cephalalgia etc.; - maxime ariditas si phlegma et omnia
 alia symptomata decessunt, pulsus varius fiunt, conscientia redit, lingua humidior, et
 tunc orali et clarior caedit etc.

Cura. In statu primo una eademque fore esse cum cura febris inflammatoriae, nisi de
 dio insequente ratio habenda est. Hoc vero per se maxime interstiti artum adhibendum
 et calidum remedium refrigerantium, ita ut venae sectio et Nitrum rarissimum adhiberi possint
 et tantum vigenti febre inflammatoria et affectione topica indidentur. Perungue huiusmodi
 cum et vitatum, Tamarindae, folia tartarica et sulphurea ad vaporum actionem dirimendum
 iam sufficunt et caueamus, ne ob solarum congectionem ad pectus, cum angustia et anxietate spiritus
 ob vertiginem et symptomata, tantum sperem apoplexiam nuntiantis praecedentis, ad venae sectionem in
 ducamus. Eodem modo alvi obstinate obstituta non statim laxari eadit, nisi si verae flatibus
 diarrhoeae adest, qui indicio jam satis, ab illis symptomatibus, tantum ex nimia tensione organorum
 abdominalium profecto, deprimuntur. Puris humerentia, leniter resolventia, Antimonialia par
 va in dosi propinata, hic condecunt; et emetica alia celeberrima, hic cautelem exponant, et etiam
 relate ad effectum convulgentem non nisi in prodromis propriari possunt. In paucis diebus, si
 remedia exprospuerit, insuper, Precipitatum, vel Potio Puri, vel solutio salis ammoniaci scorigi poss
 quae remedia leniter in correctiones aquae et actiones vaporum dirimunt.

Quae spectat ad statum secundum cura conspuitur cum cura, status ad dynamico-nervosi in genere, quae
 causa hic generatim tantum a speratur necesse est. Cuius virium propterea haud repente interit, etiam
 supra supraque ad remedia existantia traurendum. Coniungantur ob hanc causam cum se ammoniaci
 praeparatio antimonialibus, vel viis phlegmaticis etc. In statu tertio sequenti remedia adhibenda. fl. Cas
 mom. rosae et fl. Valer. Castoreum, Nostur - quae simul irritant et mitigant, porro etiam lenius vari

Tactica ut rad. Angelicæ, Asaconium fœnic. et carbon. In torpore, magis conueniunt: rad. Galen. Hayl.
 fl. ex rad. Hiræ, Serpentina, N. apollinæ, sal Corni Cervi, Camphora. Narcotica, etiam in usum vacantes
 sed viribus, non nimis collapsis, - indicantur a magna anxietate, et inquietudine, nimis irritabilitate, frequen-
 insomnia, urina pallida, frequenter euissa et Opium periculis quadrata, si diarrhoea, corpus atq., omni-
 tentibus, cutis læua et arida. Ubi vulturimus systematicis vaporum et prædispositio ad hæmorrhagiam
 urgent, arida sicciora congruant, - quæ vero omnia remedia inferuntur, ut vires vitales in
 statu quodam medio conseruentur, et naturæ tempus concedatur ad reparandum. Ad naturam
 in hoc opere succurrendum, tonica, et corroborantia præscribenda sunt, sed non aliter quam sensim sensimque
 in usum trahantur. In torpore, maturius adhiberi possunt, quam in statu exitio, quo præterit ante
 adhibendum perfectus febris decessus expectetur, sensim est. Rad. Calami, Caryophyl. viciam aperiant
 cord. Chinae et alia e iuniori generis. - Ad usum externum inferuntur, Sinapium, Vesicatoria, ablutio
 ope aceti, vini, spirit. camphoratae facta. Symptomate singulo in statu generali reagentia, ut vomitibus,
 diarrhoea, hæmorrhagiæ, ritibus et serulo creantur, eodem modo inflammationes locales, quæ passim in cordibus
 methodo iuuuantis cum meth. antiphlogist. locali expectantur. Hoc scopo hinc inde applicentur, calta
 plasmata frigida, aut calida, epispastica, et vesicatoria et Calomel porriguntur, et metherosimus, remedia
 nam antiphlogistica, nam spermativis curandis, haud negligenda. -

II. Febris nervosa lenta.

Distinguitur a priori deorsu lato, a febre pituitosa, quarum a nonnullis frigidores, confusiores,
 eo, quod debilitate, sensim sensimque in corpore insignitur, a febre hectica et phthisica defectu vitæ organice
 vel exulcerationis organi cuiusdam, quæ ex causa pathema universale originem dant, distinguuntur.
 Prodomi. Nam per longius tempus morbus præagitur morositate et irascibilitate, lassitudine, artuum
 gravitate, languore, ciborum desiderio delecto, - recusat aeger labores. Hoc statu pulso minime per se
 rante febricula occurrit, primo horripilatio tantum modica cum aestu insequente et passim vel pernoctans
 sæpe nocte in palma manus et planta pedis percipitur. Pulsus parvus, durus, frequens, caput obtopsum cum sensu in-
 actionis, suppuratio aurium, vertigo urget; aeger nunc somnolentus, et passim obtopsi suat, nunc status vice versa se
 habet; sitis morosa, vel omnino desideratur, alibi deorsu in exultatione morbo hinc nimirum turbato, passim passim
 diarrhoea occurrit; aegrotus, perspicue macilentus fit, sinus colorum vires franguntur, debilitas augetur, suffo-
 cula occurrit, animi facultates, magis magisque perturbantur, cutis sicca aut sudoribus colligativa coc-
 peritur, urina sæpius cuticula mirante obtegitur, delirium intrat, et aeger nunc demum per debilitatem
 et inanitionem e vitis tollitur, alias morbus in Hydrorem aut phthisin pulmonalem transit. Parissim,
 si status in melius pervertitur, convalescentia aut hæmorrhagiam festam incipit.

Prelate ad causas, hic omnes pre causas febris necesse in genere offerri possunt, tantum prædispositio cuius in
 systematicis nervorum debili et irritabili, quam postius in debili et torpore, in constitutione phlegmatica posita est,
 prægressi bilivida (ab us. Venæ et liquorum fermentatorum) intentionibus corporis et mentis, et debilitas,
 hinc momenti ejus viri querit. -

Prognosi hujus prole forsan adhuc magis ambigua, cum de naturæ ipsius actione parum experiri li-
 ceat. Contra vero intentionibus artis longius temporis spatium, ut nature succurratur, concessum est. -

Pessimum est, si virum propterea magnam iam gradum attingit et digestionis organorum actio fracta est. -

Cura. In genere cum priori comparat, nempe et hic placidius expectandum, dummodo vaporum actio
 prævaleat, eodem modo affectionis locos inflammatoriam respicienda, et maxima attentione et sollicitudine
 curanda sunt, cum decompensatio, et reactio in morbum universalem demum sit. Emittenda in febr. nerv.
 lenta, inuente morbo attributa, non modo minus periculosa sunt, quam in febre nervosa acuta, ubi ventriculo
 impedito stremunt, per partem vomitus congestioni in eorum provocant, vel iam præsentis congestioni miram
 in motum augent. - sed etiam evidentem vitæ letalem afferunt, et systema nervosum tali modo congestare et per-
 nertere possunt, ut convalescentia non intant. Qui effectus salutares emittendorum eo vitios, quo magis si
 militatimum febris nerv. lenta cum fore pituitosa viciis, quod supponit adhuc experientia amici sui caparæ,
 confirmatum est. Et hic morbus a tonica transgressionem oportet, quæ, nisi inflammationis locali tractus indifferen-
 est, maturius adhuc in usum vacari possunt, cum febris remissionem longiores concedat. Ea de causa aroma-
 tis - amara, mere - amara et Opium indicantur. Diæta facilis digestioni, nutritio imperanda est, ut
 Seco, oryza, ova, et modica usque vini boni ac cretici etc. -

Me præfente elaboratum d. XXIX. mens. Novembri.
 MDCCCXXXIII. Frid. Erdmanni dectanus.

Alex. Mennerkerus.

Beiliegende Disputation des H. Alexander von Baumgarten
 „De incendiis excitandi cupiditate animi quibus pubertas evolvi-
 tas, deservata“ habe ich mit dem Verfasser zusammen
 durchgesehen, und davon überzeugt, daß derselbe sie selbst
 abgefaßt, daß sie nicht wider den Staat, wider Religion
 und Sittlichkeit anstößt und daß sie vollkommen ihrem
 Zweck als Januarius-Disputation ansgewidmet.

Loyalt

Le 17. Juny 1834.

Dr. A. Maetz.

Prof. der Anatomie und gerichtl. Medicin.

Si quislibet Medicus ab medicina Libellus
 habere debet, et scilicet, ut de von G. Prof. Fruch-
 mansfeld Jurisconsult. & Medicus. & G. v. Kernen-
 kampff, libellus de incendiis cavendis expid-
 itate scribit, quibus peribitae evolvitur, observata
 ab Imperatore nihil de ista materia in officio
 Gubernatoris & aliorum gubernatorum de ista de hinc in
 hoc. Medicina nihil vult esse?

Auf dem Wege

Haupt

Rottler, Dkm.

22. Juni 1824.

- wie der Herr Doktor. Johann
- Hofrath
- Erdmann.
- P. Keller.
- Wenz

Saß das frühere Mitglied des Medicinischen
Königlichen Instituts, Herr Alexander von Reichenbach,
allein ihm und der Bibliothek publizieren Institut
verwendet gewesen sein. Dieser wird
fort fort, beifolgend

am 30 Juli
1874.

Georg Meier
Bibliothekar

Auf der Insel St. med. von Penneniampf die Krongüter
 Laktion sind Kaiser. König. und Minorität: k. l. in einem alle Bürger
 und Fremde mit Recht abgeben für befähigt sein

d. 30¹ Juli
 1834.

B. Pieder
 Kgl. Land

Dafs der abgehende Studiosus Herr
aus Livland.

Alex. v. Jennenskampff

die ihm anvertraueten Bücher

dieser Kaiserlichen Universitätsbibliothek jedesmal abgeliefert, dieselbe
also jetzt keine Anforderung an ihn habe, wird desmittelst der
Wahrheit gemäfs bescheiniget.

Dorpats Universitätsbibliothek, am 30 Jul. 1834.

Karl Ruders
Bibliograph = Prosector.

No. 557.

Aus der Kanzlei Eines Kaiserlichen Universitäts-Gerichts wird, der Wahr-
heit gemäß, attestiret, daß der Herr Studiosus med. Alex. von
Reichenmangl die, seines Abgangs wegen von der Universität
beim Kaiserlichen Universitäts-Gerichte erforderlichen Prästanda berichtet
habe. Am 8. Junii 1833 ist er condemnirt worden, zu

einzigem Leibeslauf wegen der in der Hofung d. J.
d. Vorellung sich gefüllte Zeitgehalt u. wegen d. Amal mit dem künftigen
Dorpat, den 2. Aug. 1834. *[Signature]*

H. v. Reichenmangl

ni

Karstheim

ein Cannaprauchfakt. Briefpapier

65

D O C T O R : E I D.

Ego *Alexander de Kennenkampff*
juro sancteque polliceor, me in tradenda exercendaque
arte medica, tum Imperio Russico, tum generi humano
ita inserviturum, ut quidquid faciat ad disciplinam meam,
magis magisque promovendam et excolendam, studiose ad-
discam, colam, exsequar, religiose vero ea vitaturum esse,
quae dignitati cum artis meae in universum, tum amplis-
simi ordinis medicorum in universitate Dorpatensi offi-
ciant, atque damnum inferant. Quare ab omni lucri cu-
piditate alienus, egenis meum auxilium implorantibus, omni
qua par est alacritate, pro virium mearum modulo opitu-
labor. In periculosis morbis, posthabita vanae gloriolae
cupidine, aliorum medicorum consilia requiram, eorum-
dem auxilia, praesertim si aeger flagitet, haud detrectatu-
rus. Ab omni quoque secretorum morborum publicatio-
ne abstinebo atque relationes medico forenses rite faciam.
Ita me Deus adjuvet!

Dorpati
die III. m. Augusti
a. MDCCLXXXII.

A. A. Kennenkampff.

67
Med. Fac.
Dorpat
d. 4. Aug. 1837
No. 118.

Der Herr Ehrenrath Dr.

Dr. Gallus hat die Med. Fac.
der Kaiserl. Univ. Dorpat die Erlaubnis
der Exilanz des Communit. Protocoll
des normaligen Fingerns Med. Alex.
v. Rennenkampf undigen Straub, nach
der des Grades eines Dr. der Medicin
gemündiget worden ist, mit der nachfolgend
mündigen Aufsatz Diplom, Abhandlung
u. Dissertationen gesondert zu überreichen.

Ratio examinis

cum

Alexandro Remmenkampff

68

in propaedeuticis medicinae disciplinis ac pro gradu doctoris med. instituti

Alexander de Remmenkampff, Livonus, religionis Christianae, confessionis Lutheranae, postquam ab anno hujus seculi XXVII. m. huius Caesariae Universitate litterarum arti medicinae et chirurgicae operum ~~percurrit~~ navavit, rat die XVII. m. Aug. MDCCXXIX. ad tentamen in propaedeuticis praevicinae disciplinis, et die VIII. m. Novbr. MDCCXXXIII. ad examen rigorosum pro gradu doctoris medicinae institutum admittus est.

I. Conspicuum examinis in propaedeuticis medicinae disciplinis

Examinatores fuerunt Professores: Engelhardt, Ledebour, Eschschaltz, Carrot, Goebel, et Rathke.

Testes a concilio academico missi Professores Baph et Bastels
Testes ex parte administrationis medicinae Dr. Kalff.

Objecto examinis	Quaestiones.	Judicis.
Mineralogia.	1. De Cupro. 2. De lapide calcareo.	Bene Engelhardt.
Botanica.	1. Analysis Leonuri Cardiacae. 2. De Compositarum structura naturalissima.	Jakis bene Ledebour.
Zoologia.	1. De serpentibus venenosis. 2. De hirudinibus.	Bene Eschschaltz
Physica.	1. De aereometris. 2. De distributione electricitatis	perbene Carrot.
Chemia.	1. De Argento. 2. De Arsenico.	Bene Goebel.
Pharmacia.	1. De praeparatis antimonii 2. De muscho et Castoreo.	Bene Goebel
Anatomia.	1. De visceribus propaedeuticis 2. De renis.	Jakis bene Eschschaltz
Physiologia.	1. De motu iridis 2. De masticatione et deglutitione.	Bene Rathke

II Ordo examinis in disciplina medicinae.

Examinatores fuerunt Professores: Erdmann t. t. Deussen, Rathke, Lehmann, Moiss, Deutsh, Huentz, De Kötter et Leber. *Präsident*

Tessis a senatore academico missis: Professor Schmalz

Objecta examinis.	Quaestiones.	Iudicia.
Anatomia.	1. De nervo ischiadico. 2. Urethrae virilis esse descriptio.	perbene Huentz.
Physiologia.	1. De viribus vitalibus. 2. De fame et siti.	perbene Rathke
Pathologia.	1. De respiratione perturbata. 2. De idiosyncrasia et dispositione ad morbos hereditarios et comatos.	perbene Rathke
Pharmacologia.	1. De Ferro. 2. De Kali carbonico.	bene Lehmann
Ars formularum medicinarum scribendi.	1. De decocto-infuso. 2. De speciebus.	bene Lehmann
Therapia generalis.	1. De methodo medendi in genere. 2. De methodo medendi adstringente.	perbene Erdmann.
Therapia specialis.	1. De scorbuto. 2. De asthma.	bene Lehmann.
Chirurgia thoracica.	1. De si vitide 2. De fistula urethrae.	perbene Moiss
Doctrinae operationum.	1. De paracentesi thoracis 2. De fistula ani.	perbene Moiss
Ars obstetricia.	1. De impedimentis quae in partu mulieris offert funiculus umbilicalis. 2. De partu caesareo.	bene Deutsh
Morbis mulierum.	1. De haemorrhagia uteri. 2. De leucorrhoea et carcinomate mammae.	bene Deutsh
Morbis infantium.	1. De eclampsia et aliis morbis spasticis infantum. 2. De dyspepsia neonatorum.	perbene Deutsh.

Medicina Poesis.	1. De lethalitate vulnerum. 2. De morbis animi.	perbene Köhler
Colitia medica.	1. De cura circa varia instituta publica. 2. De cura matrimonii publica.	perbene Köhler
Lingua rosica.	1. Colloquium 2. Versio.	bene Petersing

III. Conspectus Speciminum sequentibus diebus exhibitorum.

Exaranda quae sunt medica.	De febre nervosa.	bene Lohman
Exaranda quae sunt chirurgica.	De hernia crurali.	bene Möris
Morborum tractatio.	1. Tabes cum hydrope. 2. Rheumatismus febrilis 3. Histocia partus inormalis ^{propter} causa funiculi umbilicis et pedum prolapsionem etc.	} bene Lohman. bene Deubsch.
Demonstratio anatomica.	De ossibus pedis	bene Hauke
Operatio chirurgica.	Ampatatio manus.	bene Möris.

Sandem Candidatus dissertationem ^{em} in auctoralem: De incendio excitandi cupi-
 ditate de annis, quibus pubertas ^{nobis} obducit, qua probata, Lypis excusa et die III
 m. Augusti a. v. cum laude defensa, legibus omnibus ^{no} factis peracta,
 ut quodum atque in unitates Ductoris medicinae si eum cor,
 ferre non dubitaverimus. Duxpiti die IV m. Aug. k. MDCCLXXXIV.

2. 21. Januar 1835. V

Herrn
Batalionsarzt des
Neuschiffen-Regiments
Doctor medicinae
zu Neuenkammer.

N° 3.

Leiden Birsiken in
Lithauen
am 16ten Januar
1835.

Herrn des k. k. Kaiserlichen Universitäts
zu Prag.

Da ich wegen Unkenntniß der Rechte und
Privilegien in Betreff der k. k. k. k. Prager Medizinischen
Fakultät, das Neuschiffen-Regiment
zu befragen muß, von wann ab ich meinen Gehalt
nach Fakultät zu beziehen habe. Ich bitte die Fakultät
angeben die Universität, mein Verbleiben in
Prag zu haben, ob ich der k. k. k. k. Quartier, Gehalt
Dienst und Pension (oder das Äquale an Geld) von
Angenommen Promotion, oder von Datum der
Fakultät, oder aber von der Zeit meines Verbleibens
in Prag zu fordern habe - in der Erwartung
Ihre, daß darüber gesetzlich vorgeschrieben
verfunden sein.

Dr. Johann Kumpfmayer

(Directorium)

3

An den Vorkommenden des Kaiserlichen Hofkriegsraths
H. M. G. v. Rosenkronschke im k. k. Reichs-Rath
in Litzschau.

cc 9

Beif die in General Nr. 1. d. 16. Dec. 1. N. 3 aufgesetzte Befehls-
schrift zu lesen, sei der Urd. hier demit befohlen, demnach,
so bald es die, an dieser k. k. Hofkriegsrath Militair,
befehls-~~schrift~~ aufgesetzte Bedingungt ihr selbst als d. d. d. wohl bei
ihnen zu ermitteln zu suchen, so ihr dann weiter
thun werden, jedoch wohl zu erwachen ist, daß, auf Grund der
flirchten die in d. d. d. befohlenen Befehls-
schrift demnach der k. k. Hofkriegsrath mit dem k. k. Hofkriegsrath
in der k. k. Hofkriegsrath d. d. d. Hofkriegsrath, so die Zeit zu
1/2, als der k. k. Hofkriegsrath: so die k. k. Hofkriegsrath. Ort
dem Date d. d. d. Hofkriegsrath abzugeben. v. d. d. d.

Von dem
J. d. 1. Febr.
1835
N: 70.
Act. d. d. N: 3.